

מסורת הש"ם

טשריבין ז' (3) מילון צו
על דוכמן לעולמי,
לע' (2) על מלחה
צוהו ורבהן ריביגל
(טרכן ז' (3) אסמן
קדישן ז' (3) יונכץ
הו' (3) פל שומך
טמפלס כתוב ריש מקורה.

לעוי רשי

בינוי נרשום (הצטנ)

ת חכמת הדעת וכוחו
א וליכא למשח: ולא
שונן דלא לסתור עד דברי
חרינאי אלא דלא חוו
ה תיווא עיגע או סדק
כל חוו ביה תיווא סחר
ולטבוי, ושיילא לפורייה
החתם. כדי שיראו הנשים

ונעטש. ניתן לר' הילון עמד ד' מהות וועוד זדית סני ד' מהות ווערטס: **הונג פקלח ומושיעת.** סבכטליא טיטה מונגה געלו וומושיעת סל טיט טויליכם געל געטה וכוכיד האמצעי הקטול צלח יטה נגידין כלכך **בקמץך** קני צעל טיה כותל ד' מגען געלאה געל יוכן געטער: **כן ומיטין** גו'

בלא סידן וכיוון שלא חני ^(ט) בלבד כיון וזה נותר טפח ומוחצת החם חוי זהה שאמרנו רחבה כרדי לי לבינה של 'ט' מטבחים מי דקתו של של ששה לבינה טרוא ^(ז): מ' אמר רב גייניש כי בכניסתה עד ז' איכא דאמרין 'ט' משום צלי' מאידי משום צלי' מאידי טרוי ואיכא ^(ט) כי בכניסתה סתרי ובנו כי עי היירוא באקייטא אל' ומוחית מאי אמר ליה פרידן שבויים ורבוי הורדן ומוחית כושורי פרידן שבויים עזיז להו פרידן שבויים העמיקה: היל דיל טו כה טוּסָה. בקען סילב מועט ליפונ: טיליס לפורן כקס. כדי דיל טוּסָה מיליקס בכינוי סכמה והגימות מעleinן ערניאן: איזו איזו איזו... קראבון...

הו, חי בה תיוֹהָתְרִי
שי הָא בַּתְּרוֹהָ
אֲסֻתָּרָה וְעַילְלָפָרְוִי
דָמְתָקָנָן לְהַשְׁפֵּיכִי וּבְכָא בַּנְּבָטָה הַיְכִי אַסְבָּהָה לְהַ
הַלְּכִי הַמְּקוֹדֶשׁ וְהַאֲמָרָר בַּחֲסָדָא לְאַלְסָתוֹר אַיִנְשׁ בַּי
שְׁתָא אַחֲרָתָא אֵי בַּעַיָּה אַיְמָא תִּיוֹהָחָא כִּי אַיבָּעָיתָ
דָלָא הַדָּרָא בַּיה וְאַמְּרָר "שְׁמוֹאָלָא" אֵי אַמְּרָר מְלָכָתָא
וְלֹא הָדָר בַּיה הַוּדָהָם עַבְדָא דְבִּיתָה חַשְׁמוֹנָא הַהָנָן
מַא חָד (ט) שְׁמַעַן הַהָוָא גַּבְרָא כַּתְּ קָלָא דְמָרָר כְּלַעֲבָדָא
סְמָקְלָנָגָה לְבָלוּחָה מְרוֹתָה וְשִׁירָה לְהַיָּה נַיְקָתָא בַּי
בְּעֵי לְמִינְסָכָה סְלִיקָא לְאַיְנָרָא (ט) וּרְמָא קָלָא אַמְּרָה "כָּל
חַשְׁמוֹנָא קָתָנָא עַבְדָא הַוָּא דָלָא אִישְׁתָּרָא מִינְיוֹה
הַרְיָא נַיְקָתָא פְּלָה מַאֲנָרָא לְאַרְעָא טַמְנָה שְׁבַע שָׁנִין
כַּבָּא עַלְהָא אַיְכָא דְמָרָר לְאָבָא עַלְהָה דְמָרָר לְהָבָא
כְּבִיה לְצִירָה וְדְמָרָר לְהָלָא בָא עַלְהָה הַאִי רַטְמָנָה
לְךָ נַסְכָ אַמְּרָר מִן דְרִישׁ יְמָקְרָב אַחֲקָתָשִׁים עַלְקָד מַלְךָ
לְחוּ רַבְנָן שְׁבָקָה לְכָבָא בַּנְּבָטָה הַמְּשִׁקָּל עַזָּה מִנְהָה
אַחֲרָר

ב- כ- לדומרים נפרק קמלה לע"ז (זק ט.)

לענין קהילתי: מבל' דראיבָּה

בשנים ואיתה לא
תחליןאמין בبنין וא
קאי תלחין אמהתא נס
^(ט) הוה קאי بلا תקריב
ולעיביד מה דאפשר
פרוכת אמר אב"ג נמי^י
כלהו בפרוכת אי כה
כלהו בפרוכת ממשיכ
או דילמא הן بلا ס
מסתבראו הן וסידן
ליתניה לשיעוריה אל

לא לעולם אמא לך
הוי טפח לא תני והא
טפח וממחזה וזה נתן
לאינטראופי ת"ש ^{הנ' חילך}
לקבל אריה והאריה ח
התרם ברכבתה דיקא
טפחים מכלל דאכא
חפרא לא לסתורו
דבנן כי כנישתא אורי
פשיעוואר ואיבנא דא
בייניו איבנא ביניינו
אחריתו מירמר ומור
קייטה בסותוואו י' ובונין
רבינה לדב אשיגבו ודור
הידלאן מיתרומי להר
להו שרגין ליבני והדר
מא אל ימנין דמתה
מובני ויחב להו אה"
דרותיה דאנשי לא
דלא חוו בה תיווא אנטו
ובני כי היא דרב
בכנישתא דמתה מוחס
להתרם ולא אפקיה עוז
עצה להרודום למשחתה
בנישתא עד דבנוי כי ס
אימה מלכחות שאו
עקרנה טורי עקר טורי
עינוי באוותה חינוקת
דרמידי השטה מצלה
חות הדיא ינתקתא דק
מן דאיו ואמר מבוין
אללא היה נוקתא ר' אמר
ברובשא איבנא דאמר
עליה הא דטמונה לי'
כי היכי דנאמרו בת נ
רבנן קם קטלינוו כל

לטמן
ממו
ס נפ
ומלכ

תורה או רשותם

רבינו נרשות